

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 4S/41/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0724100434
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Davala, Ph.D., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:0724100434.1

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu 1. rade: A. B. C., trvale bytom D. E. F. XXX, XXX XX D. E., dátum narodenia: XX.XX.XXXX a žalobkyne v 2. rade: B. C., trvale bytom D. E. F. XXX, XXX XX D. E., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, obaja zastúpení: JUDr. Juraj Bilický, advokát, so sídlom Farská 8, 949 01 Nitra, IČO: 42 210 305, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, so sídlom č. Štefánikova trieda 69, 949 01 Nitra, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. OU-NR-OOP6-2024/008715-002 zo dňa 10.01.2024, o preskúmanie stanoviska žalovaného č. OU-NR-OVBP1-2018/034639 zo dňa 17.09.2018 a o preskúmanie stanoviska žalovaného č. OU-NR-OVBP1-2020/043983-002 zo dňa 07.12.2020, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti preskúmania zákonnosti opatrenia Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, pozemkového referátu č. OU-NR-OOP6-2024/008715-002 zo dňa 10.01.2024 o d m i e t a .

II. Súd žalobu v časti preskúmania zákonnosti stanoviska Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP1-2018/034639 zo dňa 17.09.2018 o d m i e t a .

III. Súd žalobu v časti preskúmania zákonnosti stanoviska Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP1-2020/043983-002 zo dňa 07.12.2020 o d m i e t a .

IV. Žiaden z účastníkov konania n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I.

1. Žalobcovia sa všeobecnou správnu žalobou zo dňa 08.03.2024 (ďalej len „žaloba“), domáhajú preskúmania zákonnosti opatrenia žalovaného č. OU-NR-OOP6-2024/008715-002 zo dňa 10.01.2024 (ďalej len „napadnuté opatrenie“), jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Žalobcovia súčasne navrhli, aby správny súd zrušil aj stanovisko žalovaného č. OU-NR-OVBP1-2018/034639 zo dňa 17.09.2018 (ďalej len „stanovisko 1“) a stanovisko žalovaného č. OU-NR-OVBP1-2020/043983-002 zo dňa 07.12.2020 (ďalej len „stanovisko 2“ a spolu so stanoviskom 1 ďalej len „stanoviská“).

2. Žalobcovia v žalobe uviedli, že napadnuté opatrenie napádajú z dôvodu, že boli ako účastníci administratívneho konania týmto opatrením orgánu verejnej správy priamo dotknutí a ukrátení na svojich právach a právom chránených záujmoch. Žalobcovia mali za to, že napadnuté opatrenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

3. Žalobcovia konštatovali, že stanoviská boli vydané podľa § 25 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Stavebný zákon“), a preto môžu podľa § 25 ods. 6 Stavebného zákona trpieť neplatnosťou. Žalobcovia zastali názor, že dané ustanovenia jednoznačne určili pôsobnosť Okresného úradu Nitra,

odboru opravných prostriedkov, zaoberať sa nielen formálne, ale aj vo svojej podstate podnetom na vyslovenie neplatnosti stanovísk, a to v súlade s jeho riadiacimi a kontrolnými právomocami. Konaním žalovaného tak došlo k porušeniu základných pravidiel konania. Žalovaný porušil svoju povinnosť svedomite a zodpovedne sa zaoberať danou vecou, ktorá bola predmetom konania v jeho pôsobnosti, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci.

4. Žalobcovia konštatovali, že napadnutým opatrením boli priamo dotknutí a ukrátení na svojich právach, predovšetkým im bolo upreté ich právo na riadne a včasné prešetrenie podnetu, právo, aby sa ich podnetom príslušný orgán dôsledne zaoberal a vysporiadal sa s argumentmi v podnete obsiahnutými, teda žalobcom bolo upreté právo sa vôbec dozvedieť, či žalovaný považuje stanoviská za platné alebo za neplatné. Žalobcovia tak navrhli zrušiť napadnuté opatrenie, ako aj stanoviská, a to nielen, ale aj s odkazom na namietanú neplatnosť podľa § 25 ods. 3 Stavebného zákona.

5. K žalobe sa žalovaný vyjadril podaním zo dňa 17.05.2024, v rámci ktorého zotrval na dôvodoch vydania napadnutého opatrenia. Žalobcovia následne zaslali repliku zo dňa 01.07.2024, v ktorej (i) poukázali na prípustnosť súdneho prieskumu napadnutého opatrenia, (ii) poukázali na okolnosti odôvodňujúce zrušenie stanovísk a (iii) na skutočnosti, ktoré predchádzali vydaniu stanovísk. Žalovaný v rámci svojej dupliky zo dňa 12.07.2024 zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii.

II.

6. Podľa § 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

7. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

8. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP, na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

9. Podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

10. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

11. Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

III.

12. Správny súd v prvom rade uvádza, že je povinný ex offio zisťovať splnenie procesných podmienok, medzi ktoré patrí spôsobilý predmet súdneho prieskumu. V správnom súdnictve je právo na prístup k správne mu súdu determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo rušia oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP).

13. Po preskúmaní administratívneho spisu správny súd zistil, že žalobcovia podali dňa 01.12.2023 podnet na vyslovenie neplatnosti stanoviska 1 a stanoviska 2 zo dňa 01.12.2023 (ďalej len „podnet“), a to všetko podľa § 25 ods. 6 Stavebného poriadku. Žalobcovia tvrdili, že z dôvodov, opísaných v podnete, sú stanoviská neplatné podľa § 25 ods. 6 Stavebného poriadku.

14. Na podklade podaného podnetu vydal žalovaný napadnuté opatrenie, v ktorom uviedol, že (i) mu bol doručený podnet, (ii) tento postúpil Úradu pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, ktorý bol žalovanému vrátený, pretože vyslovenie neplatnosti stanoviska nie je v predmete jeho pôsobnosti a (iii) s odkazom na príslušné právne predpisy môže byť platnosť územnoplánovacej dokumentácie zrušená na základe zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre a SSP. Na základe uvedeného žalovaný odporučil žalobcom, aby sa obrátili na príslušnú prokuratúru.

15. Žalobcovia tak napadli žalobou opatrenie orgánu verejnej správy – napadnuté opatrenie. K danému správny súd uvádza, že opatrením orgánu verejnej správy je na podklade § 3 ods. 1 písm. c) SSP akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté. Podstatným teda je, aby bolo preukázané, že sa jedná o (i) akt verejnej správy, vydaný v administratívnom konaní a zároveň (ii) týmto aktom sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej a právnickej osoby priamo dotknuté. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že predpokladom preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je, aby išlo o opatrenie zakladajúce, meniace alebo zrušujúce práva, či povinnosti fyzických alebo právnických osôb. Zavedenie tohto pojmu podľa dôvodovej správy k SSP je reakciou na to, že v právnom poriadku existuje viacero administratívnych konaní, ktorých výsledkom nie je rozhodnutie, ale je ním opatrenie orgánu verejnej správy. Z hľadiska procesu prijatia je opatrenie, podobne ako rozhodnutie, výsledkom administratívneho správneho konania. Predmetom prieskumu zo strany správnych súdov budú predovšetkým opatrenia, ktorými sa administratívne konanie končí, pritom nie je v tomto rozhodujúce ako je uvedené rozhodnutie správneho orgánu označené (list, oznámenie, opatrenie či rozhodnutie a podobne) (k tomu pozri napríklad uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Stk/1/2023 zo dňa 01.12.2023).

16. Rovnako musí ísť o opatrenie, ktorým bola fyzická, respektíve právnická osoba ukrátená na svojich subjektívnych právach, t. j. že jej takýmto rozhodnutím / opatrením bola spôsobená ujma, škoda, prípadne iný negatívny následok. Aktívna žalobná legitímácia v prípade ochrany subjektívnych práv teda svedčí fyzickej / právnickej osobe tvrdiacej ukrátenie na jej subjektívnych právach s tým, že aktívnu vecnú legitímáciu a jej trvanie skúma správny súd počas celého konania bez ohľadu na to, či jej nedostatok druhý účastník konania namieta alebo nie. Na to, aby fyzická / právnická osoba bola vôbec oprávnená podať všeobecnú správnu žalobu, musia byť vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii splnené všeobecne dve kumulatívne podmienky, a to jednak fyzická / právnická osoba má postavenie účastníka administratívneho konania, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie a jednak už spomínané ukrátenie na subjektívnych právach v príčinnej súvislosti s vydaním rozhodnutia, respektíve opatrenia, pričom pod pojmom subjektívne právo treba rozumieť vlastné právo, prípadne právom chránený záujem. To ďalej znamená, že všeobecnou správnu žalobou sa nemožno domáhať ochrany práv inej osoby / iných osôb. Vo vzťahu k aktívnej žalobnej legitímácii je zásadné, ako sa účinky rozhodnutia / opatrenia orgánu verejnej správy prejavili v právnej sfére žalobcu. V tomto smere správny súd poukazuje tiež na záver plynúci z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 228/2011 zo dňa 02.06.2011, podľa ktorého cit.: „ (...) Správne súdnictvo tak nie je založené na verejnej žalobe (actio popularis), ktorá by umožnila komukoľvek podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu. Ukrátenie práv žalobcu musí byť v žalobe tvrdené a podložené a aspoň potenciálne možné. Ako vyplýva z uvedeného, samotné postavenie účastníka v správnom konaní ešte k naplneniu podmienky dotknutosti, resp. ukrátenia práv žalobcu nevedie.“

17. Žalobcovia podali podnet s odkazom na § 25 ods. 6 Stavebného poriadku, ktorý uvádzal, že „návrh územného plánu, ktorého obsah nie je v súlade so záväznou časťou územnoplánovacej dokumentácie vyššieho stupňa alebo s príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi alebo ktorého postup obstarania a prerokovania nie je v súlade s príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, nemožno schváliť. Pokiaľ by prišlo k schváleniu napriek takémuto rozporu, schválenie je v celom rozsahu neplatné.“ Predmetné ustanovenie a ani samotný Stavebný zákon však nepozná pojem „podnet na vyslovenie neplatnosti“ a ani obdobné slovné spojenie alebo právnu konštrukciu. Po preskúmaní podnetu správny súd dospel k záveru, že sa jedná o podnet, ktorý možno najbližšie formálne, ako aj z hľadiska účelu a následku prirovnať k podnetu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ktoré sa môže začať aj na podnet fyzickej alebo právnickej osoby.

18. K danému správny súd poukazuje na to, že žalobcovia podnetom žiadali o vyslovenie neplatnosti stanovísk, následkom čoho bolo vydanie napadnutého opatrenia (k správne súdne prieskumu stanovísk pozri nižšie v tomto rozhodnutí). Správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a žaloby konštatuje, že napadnuté opatrenie nie je opatrením, ktoré možno preskúmať v správnom súdnom procese, pretože nemalo za následok vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu a ani ňou nemohli byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Žalobcovia v žalobe síce poukazovali na to, že vydaním napadnutého rozhodnutia boli ukrátení na svojich právach a právom chránených záujmoch, avšak toto ukrátenie nebolo individualizované – nejednalo sa o subjektívne práva žalobcov, teda napadnutým opatrením nebola žalobcom spôsobená ujma, škoda, prípadne iný negatívny následok. Žalobcovia v žalobe poukázali len na všeobecné zásady konania, ako (i) včasnosť prešetrovania podnetu, (ii) potrebu dôsledného vysporiadania sa s podnetom alebo (iii) porušenie práva na dobrú verejnú správu. Žalobcovia tak v podanej žalobe neuviedli, čím konkrétne predmetné napadnuté opatrenie spôsobilo vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu a ako mohli byť ich subjektívne práva priamo dotknuté.

19. Správny súd uvádza, že po vydaní napadnutého opatrenia zostali práva a povinnosti žalobcov rovnaké a zároveň nedošlo k spôsobeniu ujmy, škody, prípadne iného negatívneho následku – dané žalobcovia ani netvrdili. V obsahu napadnutého opatrenia správny súd nevzhladol žiadne skutočnosti alebo okolnosti, ktorými boli alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté. Žalovaný v napadnutom opatrení len zosummarizoval stav konania a súčasne odporučil žalobcom, ako ďalej konať. Analogicky správny súd k danému poukazuje na ustálenú judikatúru, spojenú s podnetom na mimoodvolacie konanie - podanie spojené s prieskumom rozhodnutia v mimoodvolacom konaní nemá za následok vznik právneho nároku na začatie tohto konania, ale je iba formálnym podnetom na preskúmanie splnenia podmienok potrebných na začatie tohto konania. K uvedenému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozhodnutiach sp. zn. 1Sžr/30/2010 zo dňa 21.10.2011 alebo sp. zn. 3Sžf/75/2014 zo dňa 01.07.2015. Tiež je potrebné poukázať na judikát publikovaný pod č. R 51/1995: „Vyrozumenie podávateľa podnetu o tom, že správny orgán nezistil dôvody pre zrušenie rozhodnutia mimoodvolacieho konania podľa § 65 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), je len oznámením, ktoré nepodlieha preskúmaniu súdom v správnom súdnom procese.“

20. Administratívnym konaním je podľa SSP postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. Samotné preskúmanie podnetu/sťažnosti adresované žalovanému, ktorým sa začína konanie, nie je administratívnym konaním v rámci ktorého žalovaný vydáva individuálne správne akty. Podávateľ podnetu/sťažnosti nie je účastníkom konania, nerozhoduje sa o jeho subjektívnych právach a právom chránených záujmoch, ani povinnostiach. SSP upravuje situáciu, keď všeobecná správna žaloba nemusí smerovať k ochrane subjektívnych práv žalobcu. Konkrétne v ustanovení § 177 ods. 2 SSP zákonodarca priznáva možnosť domáhať sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného aj iným subjektom, ako sú účastníci administratívneho konania, avšak okruh týchto osôb zároveň striktno ohraničuje na osobu prokurátora a na subjekty, ktoré sú na realizáciu uvedeného procesného úkonu výslovne oprávnené osobitným zákonom. O takúto situáciu však v prejednávanej veci nejde. Možnosť podať podnet/sťažnosť žalovanému totiž nezakladá nárok žalobcov na to, že ich podnet bude vyhodnotený ako dôvodný a stane sa podkladom pre začatie konania o určenie neplatnosti stanovísk. I prípadné nadväzujúce postupy žalovaného vyvolané prijatím podnetu a začatím konania o určenie neplatnosti stanovísk sú vo svojej podstate mimo subjektívnej sféry žalobcov, a preto nie sú spôsobilé nijakým spôsobom zasiahnuť do ich subjektívnych práv a povinností. V prípade, ak správny súd zistí, že žalobca nebol účastníkom administratívneho konania, alebo ako účastník administratívneho konania nebol ukrátený rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, rozhodne, že nebol oprávnený ani na podanie správnej žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a podanú žalobu odmietne.

21. Správny súd súčasne uvádza, že SSP poukazuje na ochranu subjektívnych práv jednak v § 2 SSP, ako aj následne pri vymedzení všeobecnej správnej žaloby, predmetu prieskumu a účelu ochrany v zmysle § 177 SSP a pri vymedzení žalobnej legitímácie § 178 SSP. Všeobecnou správnu žalobou sa môže fyzická osoba alebo právnická osoba ako žalobca domáhať ochrany len svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy. Iných ako subjektívnych práv v konaní (napr. ochrana verejného záujmu) sa môže domáhať len prokurátor

alebo iný subjekt na to výslovne oprávnený zákonom. Určujúcim kritériom rozhodnutia resp. opatrenia orgánu verejnej správy je priamy dopad na práva, právom chránené záujmy a povinnosti ich adresáta. Pritom ide o práva, právom chránené záujmy a povinnosti určitého subjektu administratívneho konania, a preto zákonodarca používa pojem subjektívne práva. Práve prepojenie dopadu rozhodnutia orgánu verejnej správy na subjektívne práva so súdnym prieskumom vymedzuje účel ochrany, ktorý je spojený s podaním všeobecnej správnej žaloby.

22. S odkazom na vyššie uvedené je preto potrebné konštatovať, že vzhľadom na to, že žalobcovia neboli napadnutým opatrením ukrátení na svojich právach ani právom chránených záujmoch, nemajú žalobnú legitímáciu na podanie správnej žaloby podľa § 178 ods. 1 SSP. Sú tak zjavne neoprávnenou osobou na podanie takejto žaloby, a preto bolo potrebné, aby správny súd takúto žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

23. Následne sa správny súd zaoberal prípustnosťou súdneho prieskumu stanovísk, a dospel k záveru, že je potrebné žalobu odmietnuť aj v tejto časti. Po preskúmaní administratívneho spisu správny súd uvádza, že obe stanoviská boli vydané s prihladnutím na § 25 ods. 1 Stavebného zákona. Žalovaný tak vydal súhlasné stanovisko k predloženému návrhu Územného plánu obce D. E. – Zmeny a doplnky č. 1 (stanovisko 1) a súhlasné stanovisko k predloženému návrhu územného plánu obce D. E. – Zmeny a doplnky č. 2 (stanovisko 2).

24. K charakteru stanovísk podľa Stavebného zákona správny súd odkazuje na už ustálenú judikatúru kasačného súdu – tu správny súd odkazuje na rozhodnutie publikované v Zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 6/2019 ako R 70/2019, v ktorom bolo konštatované, že „záväzné stanovisko dotknutého orgánu nepodlieha súdnemu prieskumu, nakoľko ide o opatrenie, ktorým nebolo trvalým spôsobom zasiahnuté do subjektívnych práv žalobcu, a preto až konečné meritórne rozhodnutie vo veci samej, vydané v územnom, príp. stavebnom konaní, bude následne možné podrobiť súdnemu prieskumu správnym súdom.“

25. I keď sa v súdnej veci jedná o samostatný proces územného plánovania, odlišný od územného alebo stavebného konania, analogicky možno argumentovať tým, že súhlasné stanovisko žalovaného nemožno samostatne napadnúť správnu žalobou, keďže ide o opatrenie, ktorým nebolo trvalým spôsobom zasiahnuté do subjektívnych práv, toto právne záväzným spôsobom nezakladá, nemení ani neruší práva alebo povinnosti právnických či fyzických osôb a ani sa ich priamo nedotýka (k tomu pozri uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Svk/17/2023 zo dňa 25.07.2024).

26. Napriek tomu, že obsah napadnutých súhlasných stanovísk bol síce pre správny orgán záväzný, správny súd má za to, že nimi nebolo trvalým spôsobom zasiahnuté do subjektívnych práv žiadneho subjektu, neboli ním dotknuté práva, právom chránené záujmy fyzických a právnických osôb, vlastníkov pozemkov a stavieb v danom území, účastníkov konania, samotnej obce, samosprávneho kraja ani dotknutých orgánov, ale predmetné súhlasné stanovisko bolo vydané ako „podklad“ pre následné rozhodnutie obce D. E. vo vzťahu k územnému plánu danej obce.

27. Správny súd tak na podklade uvedeného dospel k záveru, že stanovisko 1 a stanovisko 2 sú podľa § 7 písm. b) SSP vylúčené zo správneho súdneho prieskumu, a preto žalobu v tejto časti v zmysle § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietol.

28. O trovách konania správny súd rozhodol s odkazom na § 170 písm. a) SSP, ktorý stanovuje, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

29. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca

od doručenia tohto rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).